

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 195-1908)

Originalt emne

Børn

Børn/Skolebørns Ferierejser og Beklædning

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 25. juni 1908](#)
- 2) [Byrådsmødet den 2. juli 1908](#)
- 3) [Byrådsmødet den 1. oktober 1908](#)
- 4) [Byrådsmødet den 3. december 1908](#)
- 5) [Byrådsmødet den 10. december 1908](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 25. juni 1908 - side 6

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 195-1908)

Andragende fra Komiteen for Udsendelse af Feriebørn fra Aarhus om Bevilling af et Tilskud paa 2000 Kr.

Sabroe kunde anbefale Andragendet. Der var i dette peget paa at lade Arbejdet overgaa til Hjælpekassen eller Fattigvæsenet, men en Ordning iden Retning vilde sikkert møde adskillige Vanskeligheder, og man vilde saa ikke være helt sikker paa, at det var Børnene, der fik Pengene. Naturligvis undgik man ikke Misbrug, men det var dog utvivlsomt, at Komiteen havde formaaet at hjælpe, uden at alt for meget Snyderi var gaaet i Svang. I Nabolandene blev der bevilget betydelige Summer til Udsendelse af Feriebørn, og Byraadet her havde i sin Tid været inde paa lignende Bevillinger. Her fra Byen udsendtes

der mellem 2 og 3000 Børn, men de fleste af disse savnede ordentligt Tøj, og man kunde ikke undres over, at Landboerne, der skulde modtage disse Børn, gerne vilde have dem saa rene og ordentligt klædte som muligt Komiteen skaanede Byen for Udgifter paa flere andre Omraader, og det kunde næppe lade sig gøre at paakalde den almindelige Velgørenhed. Administrationen kostede intet. Selv om Bevillingen nu kunde føre til, at Kommunen hvert Aar maatte ud med et lille Beløb, kunde han dog anbefale, at Andragendet blev imødekommet, idet det vilde blive en meget stor Skuffelse for en Mængde Børn, om de nu i Ferien ikke kunde komme ud.

Simonsen anbefalede Andragendet paa det varmeste. Komiteen havde faaet for lille et Beløb fra Børnehjælpsdagen, fordi andre havde faaet for meget. Børnehjælpsdagens Midler var i det hele taget ganske forkert fordelt. Ormslev Børnehjem havde saaledes paa Grund af det store Tilskud fra Børnehjælpsdagen kunnet baandlægge 1700 Kr. til et Legat.

Nørgaard kunde godt forstaa, at Ormslev Børnehjem lagde lidt op, da der jo ikke blev holdt Børnehjælpsdag hvert Aar. Det havde hidtil staaet for ham, som om Udsendelse af Feriebørn var en Sag, der maatte løses ved privat Initiativ, og at det var i saadant Øjemed, at Pengene fra Børnehjælpsdagene skulde bruges, og han vilde have foretrukket, at Sagen som hidtil var blevet en privat Sag, men skulde den gøres kommunal, kunde Kommunen lige saa godt overtage det hele. Sagen var aldeles sikkert udmærket og maatte løses enten paa den ene eller anden Maade, men det kunde dog være rart at vide, om Komiteen havde opgivet at gennemføre den ad privat Vej.

Sabroe troede, at Udsendelse af Feriebørn med Tiden maatte overgaa til det offentlige. Fra først af blev der kun udsendt mellem 2 og 400 Børn, hvorimod der nu udsendtes henimod 3000. Staten gav med Fribilletterne til Statsbanerne et meget betydeligt Tilskud, og det forenede Dampskibsselskab stillede sig ligeledes meget kulant. Det største private Tilskud kom dog fra de Landboer, der modtog Børnene, idet det mindst maatte anslaaes til en 40000 Kr. Børnenes Udstyr kostede imidlertid ca. 4000 Kr., og disse Penge var det sikkert forsvarligt at lade Kommunen yde.

Filtborg gjorde opmærksom paa, at det var ret betydelige Beløb, der havde staaet til Komiteens Raadighed. Da det jo nu lod til, at Opgaven skulde løses af Kommunen, vilde det være heldigt for at høste Erfaring at faa Komiteens Regnskab at se.

Jakob Jensen var enig med Hr. Simonsen i, at Børnehjælpsdagens Penge ikke var blevet fordelt saaledes, som det kunde have været ønskeligt. Komiteen kunde ogsaa godt have

været noget bedre stillet, hvis enkelte af dens Medlemmer havde administreret noget bedre. Han kunde aldeles ikke være med til at overlade dette Spørgsmaals Løsning til Fattigvæsenet og troede ikke, at Hjælpekassens Bestyrelse kunde paatage sig den. Derimod kunde han tænke sig, at man anmodede Lærerforeningen om at paatage sig Hvervet. Hvis Lærerforeningen vilde overtage Sagen, var han vis paa, at en meget stor Del af Tøjet til Børnene kunde skaffes i Aarets Løb. Han skulde derfor foreslaa, at det omhandlede Beløb blev bevilget under Forudsætning af, at Lærerforeningen paatog sig hele Sagen. Forholdet var nemlig, at Komiteen i Øjeblikket var defekt, idet de, der gjorde det største Arbejde, havde meldt sig fra. Skulde Lærerforeningen ikke ønske at paatage sig Opgaven, maatte denne straks overgaa til Kommunen, saaledes at Byraadet straks efter Ferien kunde træffe Forberedelser for næste Aar. Forøvrigt var det i Aar Mænd udenfor Komiteen, der havde sørget for at faa Billets spørgsmaalet ordnet.

Jul. Andersen kunde anbefale den af Komiteen indstillede Ordning, idet han ikke troede, der fandtes nogen bedre. Det havde vist sig, at Udsendelsen af Feriekolonier var blevet for dyr, og da de fleste Børn nu selv skaffede sig Hjem, var der kun tilbage at skaffe Børnene Tøj, særlig Linned. Langt den største Del af Børnene var fra Hjem, hvor Moderen var ene om Forsørgelsen. Der var i Byen mellem 1600 og 1800 Enker, og de fleste af disse havde mellem 4 og 6 Børn at forsørge; det sagde sig derfor selv, at disse Børn ikke kom ud, hvis de ikke kunde blive forsynede med Tøj. Det var sikkert meget rigtigt, at der burde begyndes noget tidligere paa Aaret, men nu paa denne Tid var der næppe noget at vente af den private Velgørenhed. Han troede ikke, det lod sig gøre at overdrage Sagen til Lærerforeningen eller Hjælpekassen, og det bedste vilde derfor sikkert være at blive ved som hidtil. Regnskabet var hvert Aar blevet revideret, og den kontante Beholdning var indsat i en Sparekasse. Naar Udgiften i Fjor var noget større end tidligere, var det, fordi Børnenes Antal stadig forøgedes.

Nørgaard troede ligesom de Herrer Sabroe og Jul. Andersen heller ikke, at det kunde nytte at paakalde den private Velgørenhed, ja troede slet ikke, at denne mere kunde klare Sagen. Det var ret tiltalende at overlade hele Opgaven til Lærerforeningen, men ved en saadan Ordning vilde der dog sikkert klæbe forskellige Vanskeligheder. Der var saaledes ikke andet tilbage end at nedsætte et Byraadsudvalg og lade dette paatage sig hele Sagen ad kommunal Vej.

Mousten troede ikke, Arbejdet lod sig udføre, uden at Skolen deltog deri. Det var faldet

ham for Brystet, at Overlærerne i deres Skrivelse havde anført, at der spildtes 14 Dage af Skolens Tid, for vel brugtes der nogle Timer, men mange var det ikke. Det var naturligvis ikke let paa Grund af den fremskredne Tid for Kommunelærerforeningen at paatage sig Opgaven, men Foreningen turde nok med Velvilje fra Overlærernes og den gamle Komitees Side love at hjælpe til med Spørgsmaalets heldige Løsning.

Sabroe gjorde opmærksom paa, at Statens Bidrag ved at give Fribilletter androg ca. 30000 Kr., og at Kommunens Tilskud - selv om de 2000 Kr. blev bevilget - ikke stod i Forhold til det eller til Landboernes Bidrag. Han syntes godt om Hr. Nørgaards Tanke om at overgive Sagen til et Byraadsudvalg og mente, at dette Udvalg godt kunde vælges med det samme. Udvalget kunde saa supplere sig med de Medarbejdere, det havde Brug for. Han troede ikke, det var formaalstjenligt at overdrage Sagen til Lærerne, da disse vanskeligt kunde undgaa at høre Bebrejdelser ved Fordelingen af Tøjet, og han vilde henstille, at Beløbet ikke blev altfor stærkt fikseret, da der nødtigt skulde siges nej til noget Barn, der trængte til at komme ud. Han skulde gerne indrømme, at Komiteen havde begaaet en Fejl ved ikke at sende Regnskabet med, da den søgte om Andel i Børnehjælpsdagens Midler, men han maatte gøre opmærksom paa, at der var ført et meget nøjagtigt Regnskab.

Müller oplyste, at det Skridt, Overlærerne havde gjort, var fremtvinget af Nødvendigheden. Overlærerne var i Fjor slet ikke blevet kaldt til Møde med Komiteen, og hele Arbejdet var væltet ind paa Skolerne de sidste 8 Dage før Ferien, saa Undervisningen var blev til næsten intet. En saadan Ordning kunde man ikke vedblivende finde sig i. Da det derfor lod til, at der i Aar heller ikke skulde holdes noget Møde, maatte Overlærerne tage Afstand fra Sagen i dens hidtil praktiserede Form. En Sag som denne maatte forberedes hele Aaret igennem, og Lærerstand og Skole vilde sikkert ikke nægte at medvirke, men Ulemperne for Skolen maatte svinde ind. Saa godt som alle de udsendte Børn skaffede sig selv Opholdssted, og selv om det skulde indrømmes, at det var et Gode for Børnene at komme ud, var der dog næppe noget vundet for dem ved at komme til at bo i en Baggaard i København. I Aar vilde det vel nok være heldigst at bevilge Komiteen de 2000 Kr., men for Fremtiden gennemførtes Sagen utvivlsomt bedst af et Byraadsudvalg, der arbejdede Haand i Haand med Kommunelærerforeningen

Jakob Jensen saa helst Sagen straks overgivet til et Byraadsudvalg og skulde som Medlemmer af dette foreslaa Formanden, Magnus Nielsen, Müller, Moustén, Sabroe og Jul. Andersen.

Nørgaard ansaa det for heldigst at lade Komiteen ordne Udsendelsen denne Sommerferie, da et Byraadsudvalg var aldeles uforberedt; men straks efter Ferien kunde Udvalget træde sammen for at træffe Foranstaltninger for næste Aar.

Müller antog ikke, Overlærerne vilde holde sig tilbage, hvis Sagen fik en saadan Ordning.

Sabroe fandt det rimeligt at Byraadet fik Indflydelse paa Anvendelsen af de Penge, det bevilgede.

Formanden foreslog, at Spørgsmaalet overgik til 2. Behandling og henvistes til Budgetudvalget.

Müller mente, at Udvalget godt kunde vælges med det samme, da det var af Betydning, at der snarest blev taget fat. Bevillingen kunde senere vedtages.

Sabroe skulde, da Hr. Magnus Nielsen helst vilde være fri for at komme i Udvalget, foreslog Hr. J. C. Petersen eller Hr. Rahr.

Der nedsattes et Udvalg bestaaende af Formanden, Jul. Andersen, Moustén, Müller, Sabroe og J. C. Petersen. Med Hensyn til Bevillingen gik Sagen til 2. Behandling.

Uddrag fra byrådsmødet den 2. juli 1908 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 195-1908)

Indstilling fra Budgetudvalget om at stille et Beløb af 2000 Kr. til Raadighed for Udvalget for Udsendelse af Feriebørn.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 1. oktober 1908 - side 25

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 195-1908)

Indstilling fra vedkommende Udvalg om Efterbevilling af Overskridelser paa Kontoen for Feriebørns Beklædning.

Jul. Andersen henstillede at meddele Efterbevilling ved en eneste Behandling af Hensyn til de handlende, som ikke gerne skulde vente længere paa det, de havde tilgode.

Formanden havde intet derimod, da det drejede sig om en ekstrordinær Bevilling.

Efterbevilling meddeltes.

Uddrag fra byrådsmødet den 3. december 1908 - side 8

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 195-1908)

Indstilling fra Komiteen for Feriebørns Beklædning om Efterbevilling af 54 Kr. 10 Øre.

Overgik til 2. Behandling.

Uddrag fra byrådsmødet den 10. december 1908 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 195-1908)

Indstilling om Efterbevilling af 54 Kr. 10 Øre i Regnskabet for Feriebørns Beklædning. - 2. Behandling.

Efterbevilling meddeltes.

